

Ruuska Pekka, Kaksi Kulkijaa

Min muistan, me olimme kuuden- tai seitsemntoista
Sun kellarihuoneessas kuunneltiin svellahjaa
Muistan viel ne monet vakavat lupaukset, joista
Meist kumpikaan koskaan ei saanut luovuttaa
Sinun lhells tunsin usein mit on Voima
Joka ihmist vie kohti myrskyn pauhinaa
Tuli rinnassas syvn uskon aateloima
Sinut otti ja sai sua yksin kuljettaa
Tnn nimes lysin alkusivuilta sanomalehden
Sielt, miss nimi ristit varjostaa
Sin kuljit kulkusi loppuun oikeutta tehden
Sille, mink aika toteen nytt saa
Min valitsin toisen tien
Ja niin kai minkin sen loppuun vien
Ne on eri miehet, jotka seisomaan j
Kun joukko ymprilt hvi
Min astuin jo kauan sitten purrestasi
Ja nyt kai olen onnellinen mies
Itse kun olet sielunrauhanturvaajasi
Itse ptt, kuinka painava on ies
Muistan hyvin sen kuin hetken kaitafilmin
Kun kerran jrkeen vedoten tahdoin sua opastaa
Sin katsoit ystvlisin avoimin silmin
Ja sanoit: Joskus on niin, ett jrki jd saa
Min valitsin toisen tien
Ja niin kai minkin sen loppuun vien
Ne on eri miehet, jotka seisomaan j
Kun joukko ymprilt hvi
Min valitsin toisen tien
Ja niin kai minkin sen loppuun vien
Ne on eri miehet, jotka seisomaan j
Kun joukko ymprilt hvi